

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการทดลอง

จากการศึกษาผลของน้ำทิ้งจากกระบวนการหมักก๊าซชีวภาพด้วยเปลือกและเมล็ดทุเรียนร่วมกับมูลไก่ต่อสมบัติทางเคมีของดิน การเจริญเติบโต และปริมาณธาตุอาหารของดาวเรือง สรุปผลการทดลอง ได้ดังนี้

1. เมื่อเปรียบเทียบการเจริญเติบโตของต้นดาวเรืองที่ได้รับน้ำทิ้งเพียงอย่างเดียวพบว่า อัตราส่วน น้ำทิ้งจากกระบวนการหมักก๊าซชีวภาพด้วยเปลือกและเมล็ดทุเรียนร่วมกับมูลไก่ ต่อ น้ำเท่ากับ 1:3 เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของต้นดาวเรืองมากที่สุด มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ต้นดาวเรืองที่ได้รับน้ำทิ้งจากกระบวนการหมักก๊าซชีวภาพด้วยเปลือกและเมล็ดทุเรียนร่วมกับมูลไก่มีการเจริญเติบโตดีเทียบเท่ากับปุ๋ยเคมี ในด้านความสูง เส้นผ่านศูนย์กลางดอก ความสูงดอกไม่แตกต่างทางสถิติ

3. ต้นดาวเรืองที่ได้รับน้ำทิ้งจากกระบวนการหมักก๊าซชีวภาพด้วยเปลือกและเมล็ดทุเรียนร่วมกับมูลไก่ มีการเจริญเติบโตทางด้าน เส้นผ่านศูนย์กลางลำต้น น้ำหนักสตราก น้ำหนักสด และน้ำหนักแห้งดอก ดีกว่าปุ๋ยเคมี แตกต่างกันทางสถิติ

4. ต้นดาวเรืองที่ได้รับปุ๋ยเคมี มีประมาณคลอโรฟิลล์ น้ำหนักสดต้น น้ำหนักสดใบ น้ำหนักสตรวม น้ำหนักแห้งรวม จำนวนดอกมากกว่าต้นดาวเรืองที่ได้รับน้ำทิ้ง

5. สมบัติทางเคมีของดินที่ได้รับน้ำทิ้งจากกระบวนการหมักก๊าซชีวภาพ พบว่า ค่าความเป็นกรดต่าง (pH) ในดินไม่ลดลง เมื่อเปรียบเทียบการใช้ปุ๋ยเคมีที่ค่าความเป็นกรดต่าง (pH) ในดินลดลงและยังพบว่าค่าประจุไฟฟ้า (EC) เพิ่มขึ้นหลังจากใช้ปุ๋ยเคมีอัตราเพิ่มขึ้น

6. ต้นดาวเรืองที่ได้รับปุ๋ยเคมี พบว่า มีปริมาณไนโตรเจน (N) และฟอสฟอรัส (P) มากกว่าต้นดาวเรืองที่ได้น้ำทิ้งจากกระบวนการหมักก๊าซชีวภาพ

ข้อเสนอแนะ

จากการทดลองแสดงให้เห็นว่าน้ำทิ้งจากกระบวนการหมักก๊าซชีวภาพด้วยเปลือกและเมล็ดทุเรียนร่วมกับมูลไก่ ช่วยเพิ่มการเจริญเติบโตของต้นดาวเรืองได้ในเรื่องเส้นผ่านศูนย์กลางดอกและลำต้นแต่ยังไม่เพียงพอต่อการเจริญเติบโตในด้านอื่น ควรใช้ร่วมกับปุ๋ยเคมี หรือเพิ่มความเข้มข้นของน้ำทิ้งจากกระบวนการหมักก๊าซชีวภาพด้วยเปลือกและเมล็ดทุเรียนร่วมกับมูลไก่